

Békési

Harangszó

XXIII. évfolyam 1. szám – A BÉKÉSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG DÍJTALAN IDŐSZAKI HÍRADÓJA – 2024. március

**"Én vagyok az út, az igazság és az élet,
senki sem mehet az Atyához,
csakis énáltalam."**

(Jn 14,6)

Fókuszban:

**A húsvéti hit
az Apostoli
Hitvallásban**

Szerkesztői jegyzet

Tisztelt Olvasó!

A Békési Harangszó 2024. évi első számát tartja a kezében a kedves olvasó! 2024. január 1-től új presbitérium lépett szolgálatba, amely a következő hat évben intézni fogja az egyházközség ügyeit. Vannak új szolgatársak, akik nagy lendülettel vetik bele magukat a munkába. Egyúttal új bizottságok álltak fel, valamint új összetételű igazgatótanács kezdte meg a munkáját. A húsvéti Harangszóban őket is bemutatjuk.

Az egyházközség vezetőinek döntése alapján a kommunikáció új formái zajlanak a gyülekezetünkben. Hamarosan elindul az email-es hírlevél, amelyben a gyülekezet tagjait, valamint a hozzánk kötődő embereket tájékoztatjuk a gyülekezeti történésekről. Szeretettel ajánljuk mindenki figyelmébe a Békési Református Egyházközség youtube-csatornáját, valamint a Facebook-oldalunkat, amelyeken rendszeresen megosztunk híreket és videókat. A Békési Harangszó, amely immár harmadik évtizede tájékoztatja a békési reformátusokat, valamint minden más jó szándékú érdeklődőt, a közeljövőben elsősorban teológiai-hitéleti folyóiratként fog megjelenni a nagyobb egyházi ünnepekhez kapcsolódva. Igyekezünk tartalmas, hitvallásos, a hitünkben erősítő, a református öntudatunkat egyre jobban megalapozó és építő írásokkal jelentkezni.

A mostani lapszám a húsvétra koncentrál. A keresztről szóló beszéd minden keresztyén közösségben központi helyen áll. A keresztt, vagyis Jézus Krisztus megváltó munkája révén tudjuk rendezni a bűneinket Istennel, az Atyával. Az evangélium, vagyis a jó hír ennél több: Krisztus nem maradt a sírban, hanem húsvét hajnalán feltámadt. A feltámadás a keresztyén hit alapja. Krisztus műve, a feltámadás hite a gerincét képezi az Apostoli Hitvallásnak is. Minden keresztyén egyház számára alapvetően fontos ez a teológiai szöveg. A mostani lapszámban a Hitvallás húsvéti üzeneteiről olvashatnak.

A továbbiakban is várja szerkesztőségünk a gyülekezet tagjainak véleményét, gondolatait, visszajelzéseit.

Áldott feltámadás-ünnepet kívánunk minden kedves olvasónknak!

Békés, 2024 húsvétján

a Szerkesztő

Kedves Olvasó!

„Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is.” Az első Korinthusi levél jól ismert mondatával szeretném köszönteni a kedves olvasót 2024 Húsvétján. Nem lehet elégszer hangsúlyozni a feltámadás ünnepeinek a fontosságát. Keresztyén emberként, a fent idézett Páli gondolatok alapján pedig áldott dolog tudatosítani magunkban, hogy Krisztus feltámadása nélkül minden hiábavalóság! Ez adja hitünk alapjait, ez ad értelmet egyházunknak, gyülekezetünknek. Enélkül tényleg hiábavaló lenne minden igehirdetés és tanítás.

Nagyon áldásos dolognak tartom, hogy minden évben fontos hangsúlyt kap a Húsvét ünnepe. A böjti időszak hat hete kellő mértékben megengedi nekünk, hogy testi és lelki értelemben is felkészüljünk rá. A nagyhét eseményein keresztül haladva újra és újra végigkísérhetjük Krisztus útját a jeruzsálemi bevonulástól a kereszttig, majd pedig az üres sír örömeig.

Kell nekünk ez az utazás minden évben! Szükségünk van arra, hogy helyünkre kerüljünk a teremtetett világban. Hála legyen Istenünknek, hogy ebben az esztendőben is megengedte nekünk, hogy megérhetjük megváltott voltunk áldásait, hogy Isten gyermekei lehetünk, hogy létezik számunkra bocsánat, hogy a földi utunk végén vár az örök mennyi hajlék.

A Harangszó Húsvéti számában éppen ezeknek az örömhíreknek kívánunk hangot adni. Az Apostoli Hitvallás alapján tekinthetjük végig az Evangélium legnagyobb csodáját, a Megváltásunkat.

Lapunk végén a megszokott rovatok mellett a gyülekezetünkben, az elmúlt időszakban lezajló, fontos változásokról is beszámolunk. Ilyen az új presbitérium megalkakulása, az abban megszületett bizottságok összetétele. Kiemelkedően fontosnak tartom, hogy a testvérek ezeknek az információknak a birtokában közelebb kerülhessenek gyülekezetünk vezető testületeinek felépítéséhez, ezáltal is könnyebbé és gördülékenyebbé téve az információk áramlását, az ötletek, gondolatok, kérések megosztását a közösségünkben. Ezúton is biztatom a testvéreket, hogy bármilyen dologban, bátran és bizalommal keressék a presbitérium tagjait.

2024 Húsvétján kívánok minden kedves testvéremnek magam, családom, a szolgatársaim és a presbitérium nevében, Istentől gazdagon megáldott ünnepet!

Molnár Máté, elnök-lelkész

Békési Harangszó – megjelenik negyedévente

A lap a Békési Református Gyülekezet lelkési hivatalában készül „a gyülekezet tagjai” számára

- Felelős kiadó: Molnár Máté lelképásztor
- Szerkesztő: Mucsi András, e-mail: mucusi.kdnp@gmail.com
- Kapcsolat: Békési Harangszó, 5630 Békés, Széchenyi tér 21.
E-mail: bekes@reformatus.hu

Készült a Gyomai Kner Nyomda Zrt.-ben 2024-ben
Felelős vezető: Csöndes Zoltán vezérigazgató
www.gyomaikner.hu

Kedves Barátaim!

Húsvétra készülünk, ami a keresztyénség legfontosabb ünnepe. S jó pár hete azon gondolkodom, hogy miért is történt meg az, hogy Krisztus urunkat keresztre feszítették. Most tekintsünk el a teológiai magyarázattól, miszerint az ő keresztdöztözata volt a mi megváltásunk. És ne vegyük figyelembe a kor politikáját sem, amit a zsidó főpapok képviseltek: „A főpapok pedig és a vének és az egész tanács hamis bizonytságot keresnek vala Jézus ellen, hogy megöl-hessék őt; És nem találának.” (Mt.26:59-60.) Csupán két nem mellékes dologra hívom fel a kedves olvasó figyelmét: a hamis bizonytságra és arra, hogy nem találtak. Ennek ellenére elítélték és követelték keresztre feszítését, amit Poncius Pilátus Júdea prokonzuja jóváhagyott.

Ezen igazán nem lehet csodálkozni. Azonban azon igen, hogy a köznép miért fordult Krisztus ellen? A megváltó Krisztus ugyanis az emberekkel csak jót tett: „És bejárá Jézus az egész Galileát... gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtelenséget.” (Mt.4:23.) Vagy vegyük például a házasságtörő asszony életének a megmentését, akit halálra akarták kövezni, s Jézus azt mondja: „Aki közületek nem bűnös, az vesse rá az első követ.” (Ján. 8:7.) „Azok pedig ezt hallván és a lelkiismeret által vádoltatván, egymás után kimenének a vénektől kezdve mind az utolsókig.” (Ján. 8:9.) Azért is elgondolkodtató a köznép viselkedése, mert virágvasárnapon úgy üdvözülték, mint királyt: „Másnap a nagy sokaság, amely az ünnepre jött vala, hallván, hogy Jézus Jeruzsálembe jő, Pálmaágakat vőn, és kiméne elébe, és kiált vala: Hozsánna: Áldott, aki jó az Úrnak nevében, az Izraelnek ama királya!” (Ján.12:12-13.)

Úgy vélem, hogy az ember – éppen emberi tulajdonságai miatt – kevésbé hasonlít megváltó urunk természetére, bár azt gondolja magáról, hogy igen. Ha valamelyikönket sérelem ér, az haraggal jár, az bosszút kíván, ami önhatalmú megtorlás valamely elszennvedett vagy vélt sérelemért. Krisztus urunk éppen az ellenkezőt cselekszi a kereszfán: „Jézus pedig monda: Atyám bocsásd meg nekik; mert nem tudják mit cselekszenek.” (Luk. 23: 34.) Az ember nem szeret megbocsátani másoknak, még akkor sem, ha a sérelem csupán vélt sérelem. Bizonyára mindenki tud olyan testvérekről, akik évek, esetleg évtizedek óta nem tudtak megbocsátani egymásnak, harag eszi a szívüket, pedig vérrokonok.

Ránk emberekre sok olyan tulajdonság jellemző, ami a mi megváltó urunkban nem volt meg. Aki más javain, sikerein bosszankodik, s azt inkább magának kívánná, az irigy. Urunkban ez sem volt meg. Aki jóért rosszal fizet, az hálátlan. Urunk éppen ellenkezőleg, a rosszért is jóval fizetett. Az ember kishitű, gyakran elcsügged, kételkedik. No a kishitűség urunkat a legkevésbé jellemezte.

Kedves barátaim! Igaz ugyan, hogy nem lehetünk sohasem olyan tökéletes jelleműek, min a mi megváltó urunk, de törekedjünk rá, ne legyünk kishitűek, és bocsássunk meg az ellenünk vétkezőknek, és irtsuk ki szívünkéből a bosszúvágyat, mert mindezzel csak magunknak ártunk.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden kedves olvasónknak szeretetben áldott húsvéti ünnepet, s azt, hogy a húsvétunkat békében ünnepelhessük.

Békés, 2024. március

Gellén János, főgondnok

Kereszteltek:

Fehér Tamás Zoltán,
Egeresi Janka

Konfirmáltak:

Fehér Tamás Zoltán

Elhunytak:

P. Tóth István, özv. Fekete Sándorné Szabó Anna, Do-

Gyülekezeti anyakönyvi hírek

2023. december 25. – 2024. március 21.

mokos Tibor Gábor, Somlyai Gáborné szül. Péter Erzsébet, Cs. Kiss Andorné szül. Megyeri Magdolna, Mlado-

nyiczki Pálné szül. Puskás Margit, Andor Sándor, Szabó Sándor László, Tóth László, Egeresi Jánosné szül. Békefi Klára Anna, Ifj. Püski János

Szenvedett Pontius Pilatus alatt, megfeszítették, meghalt és eltemették

Mit mond a Heidelbergi Káté a fenti mondatról?

37. Mit értesz azon, hogy „szenvedett”?

Azt, hogy földi életének egész idejében, különösen annak végén, testében-lelkében elhordozta Istennek az egész emberiség bűne elleni haragját, hogy szenvedésével, mint egyetlen engesztelő áldozattal testünket-lelkünket az örök kárhozattól megszabadítsa, és Isten kegyelmét, az igazságot és az örök életet elnyerje nekünk.

38. Miért szenvedett Poncius Pilátus bírósága alatt?

Azért, hogy ártatlan létére világi bíró ítélje el, és ezáltal megmentse minket Isten szigorú ítéletétől, amely mindnyájunkra várt volna.

39. Nagyobb dolog-e az, hogy megfeszítették, mintha más halálnemmel halt volna meg?

Nagyobb, mert ez tesz bizonyossá afelől, hogy ő magára vette azt az átkot, amelynek súlya rajtam volt. A kereszthalált ugyanis Isten megátkozta.

40. Miért kellett Krisztusnak a halált is elszenvednie?

Azért, mert Isten igazságossága és igazsága miatt mással nem lehetett eleget tenni az ember bűnéért, csak Isten Fiának halálával.

41. Miért temették el?

Azért, mert ez bizonyítja, hogy valóban meghalt.

42. Ha Krisztus meghalt értünk, miért kell nekünk is meghalnunk?

Azért, mert a mi halálunk nem bűneinkért való megfizetés, hanem csak meghalás a bűnnek és átmenetel az örök életre.

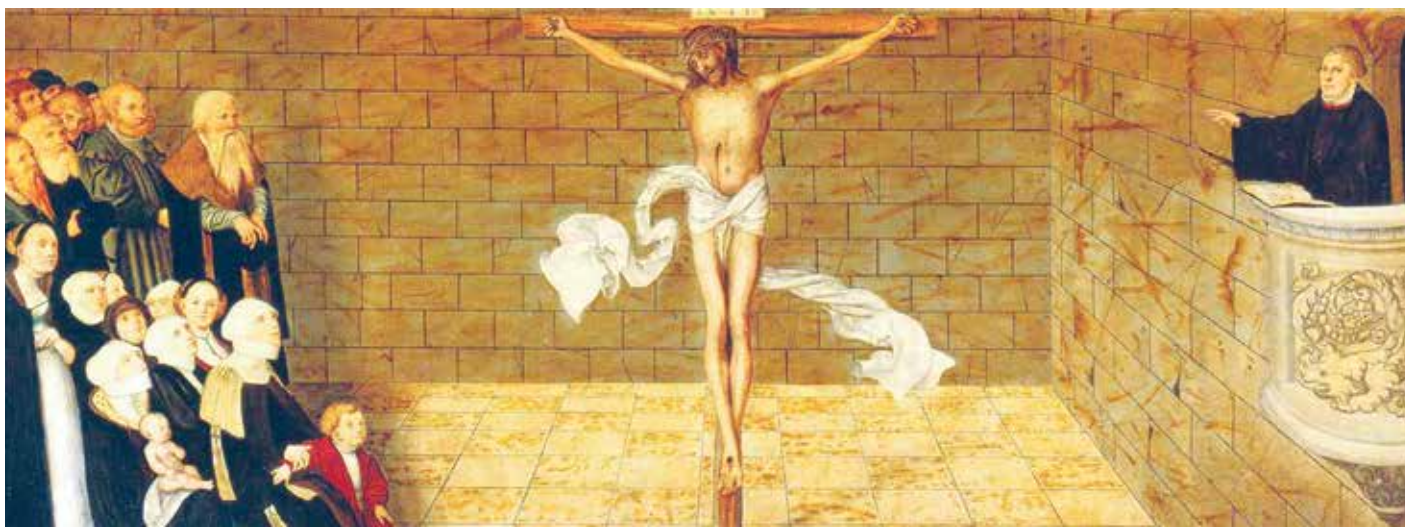
43. Mi hasznunk van még Krisztus áldozatából és kereszthalálából?

Halálának erejével óemberünk övele együtt megfeszítettek, megöletik és eltemetettek, hogy a test gonosz indulatai ne uralkodjanak többé rajtunk, hanem hálaáldozatul neki szenteljük magunkat.

A megváltás a Második Helvét Hitvallásban

11. Továbbá, hisszük, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus valósággal szenvedett és meghalt érettünk, méghozzá testben, ahogyan Péter mondja (1Pt 4,1). Iszonyodunk a jakobiták és a törökök istentelen örültségétől, akik az Úr szenvedését gyalázzák. Közben nem tagadjuk, hogy a dicsőség Ura, Pál szavaival élve, megfeszítettett értünk (1Kor 2,8). Mert a tulajdonságok közlésének tanát, amely a Szentírásból származik, és amelyet a régi egyház is használt az egymásnak látszólag ellentmondó szentírási helyek magyarázására és egyeztetésére, elismeréssel és tisztelettel el is fogadjuk, és fel is használjuk.

12. Krisztus valóságos feltámadása a halottak közül. Hiszszük és tanítjuk, hogy ugyanazon Urunk, Jézus Krisztus abban a valóságos testében támadt fel a halottak közül, amelyben megfeszítették és meghalt. És eltemetett teste helyett sem más test támadt fel, vagy teste helyett sem lelki testet vett fel, hanem megtartotta valóságos testét. Amikor tehát tanítványai úgy gondolták, hogy az Úr Lelkét látják, megmutatta nekik a kezét és a lábát, és rajtuk a szögek és sebek helyeit, és hozzátette: Lássátok meg az én kezeimet és lábaimat, hogy én magam vagyok; tapogassatok meg, és lássátok, mert a léleknek nincs húsa és csontja, amint látjátok, hogy nekem van (Lk 24,39).

Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadott a halottak közül...

Húsvét ünnepének fókuszában Jézus feltámadása áll. A nagypénteki kereszthalál és a vasárnapi feltámadás Krisztus megváltói művének legfontosabb momentumaiként jelennek meg. E két nap eseményeit ismerjük, viszont adódik a kérdés: Mi történt közben Jézussal? Az Apostoli Hitvallásban azt valljuk meg, hogy Jézus

halála után eltemetett és **alászállt a poklokra**. Mit is jelenthet ez? Egyértelműen egy olyan eseményt sejtet, amely sem a Messiás előtt, sem pedig utána nem történt meg, márpedig az, hogy valaki pokolra száll és onnan vissza is tért volna. Jézus váltságahalálának valódiságára utal az, hogy alászállt a poklokra, hiszen magára vette bűneinket, átkozottá lett miattunk, amelynek volt egy elkerülhetetlen végkimenetele: a pokol. Valóságosan meghalt és valószínűleg elszenvedte a halált, a kárhozatot, az Istentől való elhagyatottság kínját miattunk, helyettünk és érettünk. A büntelen, a mindhaláláig engedelmes azok közé szállt le, akik bűnösök, engedetlenek voltak és a pokol jutott számukra osztályrészül. A pokolra szállás gondolata egy késői, keresztyén hittétel, amely megjelenik a Heidelbergi Káté 44. kérdés-feleltében (*Miért teszed hozzá: „alászállt a poklokra”? Azért, hogy nagy fájdalmaim és súlyos kísértéseim között is biztos legyenek abban, hogy Krisztus, az én Uram kimondhatatlan félelmével, fájdalmaival és rettegéseivel, amelyeket lelkében is elszenvedett a keresztfán és annak előtte, megszabadított a pokol félelmétől és gyötrelmeitől.*), de maga Kálvin is foglalkozik a témával legfőbb művében, az *Institutio*-ban (Ins. II.16.8.). A reformátor Krisztus gyötrelmét súlyosabbnak tartja, mint a közönséges gyötrelmet; az értünk vállalt büntetés tetőfokaként írja le; a halált a test kínjaként, míg a pokolra szállást a lélek kínjaként értelmezi. Jézus Krisztus tehát mind testileg, mind lelkileg megkínkoztatott érettünk. A pokolra szállásban azonban ott a dicsőséges diadal is, hiszen nem tarthatta fogva a halál, Úrként szállt alá a sátáni erők honába, még ez a sötét terület sem áll uralmán kívül.

A Szentírásban így olvasunk erről az eseményről: „Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, az Igaz a nem igazakért, hogy Istenhez vezessen minket, miután halálra adatott test szerint, de meglevenítettett Lélek szerint. Így ment el a börtönben levő lelkekhez is, és prédikált azoknak” (1Pét 3,18-19). Ez az egyszeri üdvesemény, Krisztus prédikálása a pokolban, lehetőséget adhatott a megtérésre azoknak, akik nem ismerhették Jézust. Valóban börtön az újszövetségi értelmezés szerint a bűnösök osztályrészül jutó túlvilági élet, hiszen elrabolja az embert a fényből, a

melegséget jelentő emberi kapcsolatok világából. Jézus pedig éppen ebben a helyzetben kínálja számukra az életet prédikálásával. A pokolra szállásból vigasztalást nyerhet az a keresztyén ember, aki vallja, hogy Krisztus magára vette az ő bűneit is, így neki már nem kell elszenvednie ugyanezt, nem megy kárhozatra, mert Megváltója már megjárta helyette a legnagyobb mélységet is, melyet ember megélhet a földi élet után.

A hitvallás így folytatódik: „**harmadnapon feltámadt a halottak közül**”. Az Újszövetség több helyen is egyértelművé teszi, hogy Isten támasztotta fel Jézust, így a feltámadás annak a bizonyítéka, hogy Ő valóban Isten Fia volt. Úgy is fogalmazhatunk, hogy a feltámasztás mintegy az Atya válasza arra, ami a kereszthalálban történt, hiszen a világ, amelyikbe Jézus jött, nemet mondott rá, elutasította, halálba taszította (nagypéntek), harmadnapon (vasárnap) azonban mégis diadalmaskodott e világ és annak minden törvényszerűsége fölött Isten igénje. Mi is történt a harmadnapon való feltámadáskor? Nem arról van szó, hogy Jézus visszatér az életbe! Különbség van Jézus, Lázár és Jairus lánya feltámadása között, mert az utóbbi kettő a feltámasztás után meghal, ám amikor Jézus feltámasztásáról beszélünk, akkor döntő különbség az, hogy Ő, aki feltámadott, nem hal meg soha többé. Ami Krisztus feltámadásában történik, a keresztyén hit feladhatatlan alapja: nemcsak arra világít rá, hogy kicsoda Jézus, kicsoda az Isten Fia, hanem arra a jövőre, amelyik ránk tartozik. A Heidelbergi Káté 45. kérdés-feleltében ezt találjuk: *Mit használ nekünk Krisztus feltámadása? Először azt, hogy feltámadásával legyőzte a halált, hogy minket is részesítsen abban az igazságosságban, amelyet halálával szerzett. Másodszor: hatalmával már most új életre támaszt minket is. Harmadszor: Krisztus feltámadása a mi boldog feltámadásunk záloga.* Minderről Pál korinthusiakhoz írott első levelének 15. fejezete is terjedelmesen beszél: Jézus feltámadásának egyedi és különleges vonást emeli ki, azt, hogy Jézusban megtörtént a halottak feltámadásának az elindulása. Ő az első zsenge, a példa, hogy innentől kezdve a feltámadása a hívő ember számára is lehetővé vált, amely már itt e földi életben reményt és vigasztalást nyújt. A keresztyén igehirdetés középpontját képezi Krisztus feltámadása, amelynek ténye hitünk alapja, hogyanja viszont az Isten titka marad.

Krisztus feltámadott, Kit halál elragadott; Örvendezzünk, vigadjunk, Krisztus lett a vigaszunk. Halleluja! Ha ő fel nem támad, Nincs többé bűnbocsánat, De él, ezért szent nevét, Zengjük ő dicséretét. Halleluja! Halleluja! Halleluja! Halleluja! Örvendezzünk, vigadjunk, Krisztus lett a vigaszunk. Halleluja! (RÉ2021 508. dicséret; RÉ48 185. dicséret)

Dicső Melinda, ifjúsági lelkipásztor

A Szupersztár valóban feltámadt

Sok-sok évvel ezelőtt – kevéssel a megterésesem és megkeresztelkedésem után – láttam színházi előadásban a Jézus Krisztus Szupersztár című rockoperát. Remek szereposztás, fülbemászó dalok, sodró előadás, amely után lelkesen tapsolt a nézőközönség. De benem valahogy hiányérzet maradt: hol a vége a történetnek? Hol a feltámadás?

A színdarab ugyanis végigkövette az evangéliumok ismertebb epizódjait, a címszereplő – Jézus Krisztus – földi életét, tanítványaival való kapcsolatát, végül a szenvedését és kereszthalálát, és ezen a ponton váratlanul befejeződött. Nagypéntek sötétségét nem követte nagyszombat csendes reménytelensége, majd húsvétvasárnap mindent elárasztó, az emberi értelmet messze meghaladó öröme.

Nem véletlenül a **kereszténység legfontosabb ünnepe a húsvét** és nem véletlenül hitünk lényege a feltámadás. Feltámadás nélkül az evangélium csak egy mese lenne egy jólelkű fiatal zsidó férfiről, aki Isten Fiának hitte magát, aki tanított a szeretetről és a békességről, lényéből szeretet és kedvesség sugárzott, lehajolt a megvetettekhez és nem taszított el senkit önmagától. Egy mese, amely mégis véres és borzalmas véget ért.

Jézus Krisztus feltámadása valóság! Ha ezt nem hiszünk, akkor a keresztény tanításból – akárhány éve koptatjuk is a templompadokat – semmit sem értettünk meg. Akkor koldusok és még hazugok is vagyunk. Mert csakis ennek a bizonyosságával vallhatjuk, hogy:

„Hiszem a test feltámadását és az örök életet!”

Azt az örök életet, amelyről a legteljesebben Őtőle tanulhatunk. Amit Ő ígért tanítványainak, követőinek 2000 éve, és azóta keresztények százmillióinak, köztünk nekünk is.

Fényességben ragyogó, minden értelemben boldog és tökéletesen hiánytalan. Ahol nincs sírás és nincs fájdalom, nincs betegség és nincs magányosság, nincs go-

noszság és nincsen a megélhetésért való küzdelem. Csak Istenből áradó végtelen szeretet van, az Ő közelsége van, és ez soha nem ér véget. Én ilyennek képzelem el az örök életet. Ez az, amire vágyhatunk, amit remélhetünk, mert Isten Fiától - és így az irgalmas Atyától - van rá ígéretünk. Jézus sokat tanított a mennyei örök életről és tanításának ez a legboldogítóbb része.

„Hiszem a test feltámadását és az örök életet. Ámen.” **Az apostoli hitvallás eme utolsó szavai a rendkívül hangsúlyosak.** Mire a végére érünk a megtanult szövegnek, sajnos megvan az esélye, hogy csupán monoton módon mondjuk, szavaljuk. Sose tegyünk ilyet! Tudatosan figyeljünk rá, hogy minden szó, minden mondat a szívünkben induljon ki (ugyanígy a Mi Atyánk imában is).

Kedves Olvasóm! **Ön milyennek képzei el az örök életet?** Válasza erre az egyszerű kérdésre, rámutat szíve állapotára és hite mélységére. Gondolja csak át egyszer - mondjuk éppen most - a maga csendességében.

A húsvétban a reggel öröme a legszebb és a legsodálatozottabb. Felemelő és egy éven át tartó reménységet adó. Mert **a sötétség helyét elfoglalja a fény**, örökre kiűzve a bizonytalanságot és reménytelenséget.

Sok helyütt Magyarországon máig így köszönnek egymásnak a keresztény hívek húsvét reggelén: „Krisztus feltámadt!” Amire a válasz: „Valóban feltámadt!” Igen, valóban feltámadt, és **ez a legfontosabb esemény, amely az emberiség teljes történetében valaha megtörtént.** Annyira fontos és olyan hatalmas ereje van, hogy - akár az örök kárhozat felé haladó - emberi életet tud megérinteni, átformálni és Isten felé elindítani. Jézus legyőzte a halált. Örökre velünk marad, és azt ígéri, hogy mi is örökké élni fogunk Ővele.

Szegfű Katalin, újságíró

NEHEZEN ÉRTHETŐ IGEHELYEK

Mi a jelentősége cirénei Simonnak?

„Amikor elvezették őt, megragadtak egy bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, és rátették a keresztet, hogy vigye Jézus után.” (Lukács 23,26)

Miközben a Bibliában a nagypénteki eseményeket olvassuk, megakadhat a szemünk ezen az igeversen, amely mintha egy jelentéktelen kis részletként lenne közbe vetve. Jézus éppen a kereszttét cipeli a Golgota felé, mikor egyszer csak megjelenik egy férfi, cirénei Simon, aki segít neki. Miért említi meg őt a Szentíró, hiszem sem előtte, sem utána nem halljuk az ő nevét? Hisszük, hogy a teljes írás Istentől ihletett és minden szó fontos, üzenetet hordoz és lelki épülésünkre szolgál. De milyen jelentősége lehet egy ilyen részletnek?

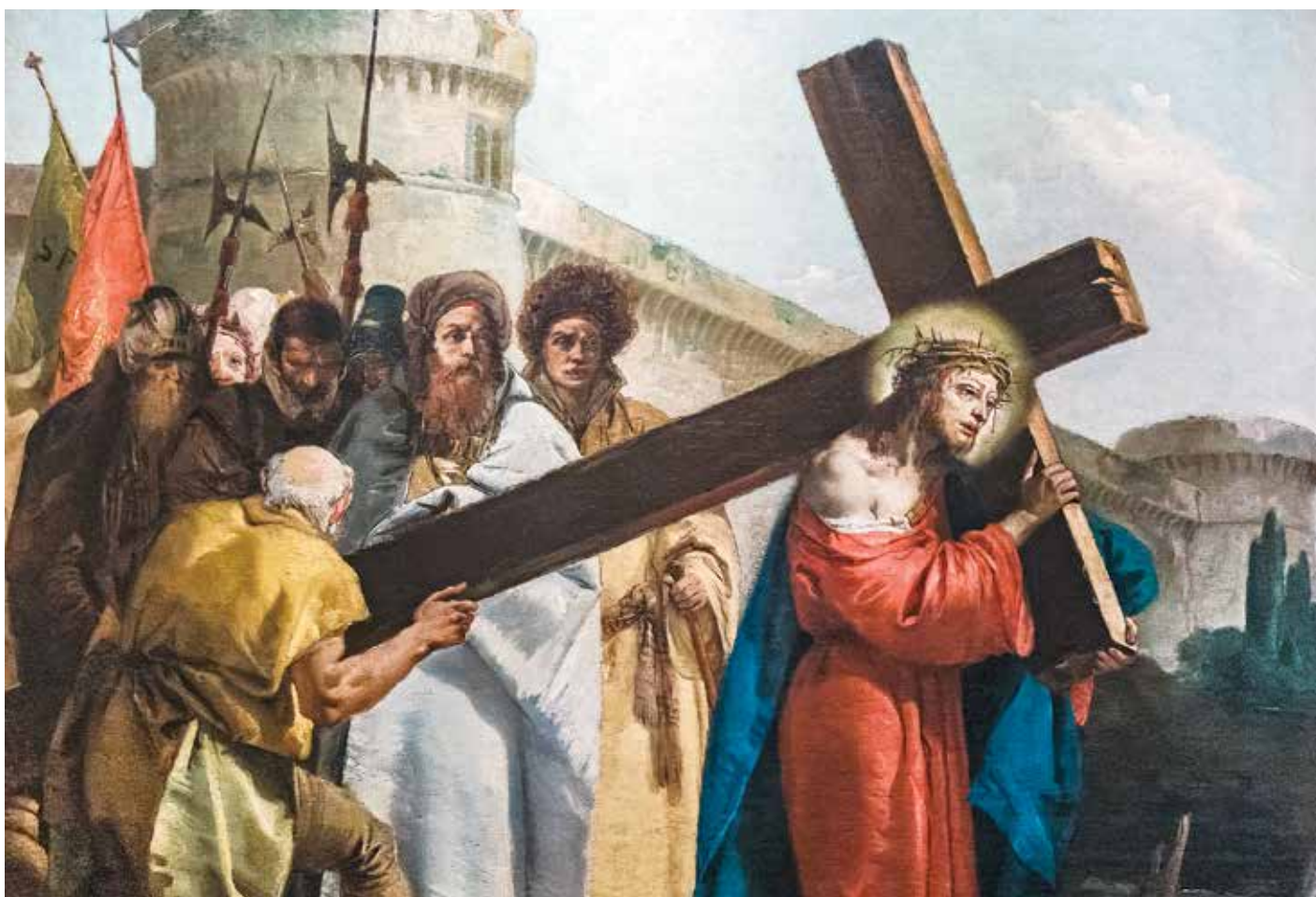
Valószínű, hogy azért került említésre az ő neve, mert az olvasók nagyon jól ismert volt az illető. Márk evangelista kiegészíti mindezt azzal az információval is, hogy ez a Simon Alexander és Rufus apja volt (Márk 15,21). Miért említheti őket megint csak név szerint, hacsak nem azért, mert a gyülekezet ismerte őket! Milyen izgalmas lehetett az első keresztyén gyülekezetek számára, hogy akár oda is mehetek és személyesen beszélhettek azzal az emberrel, aki Jézus Krisztus kereszttét cipelte. Ő maga is megerősítheti, hogy

mindez valóban úgy történt, ahogyan azt továbbadták, leírták! Tehát az, hogy az ő neve ide van biggyesztve egyfajta bizonyítékként szolgál arra, hogy a szöveg történelmileg hiteles, hiszen tanúk vannak rá, hogy mindez megtörtént és úgy, ahogyan ez le van írva.

Sokszor bele sem gondolunk, hogy a bibliai történetek nem csak régi mesék, amik egy poros könyvben vannak megírva, hanem valós eseményekről szóló beszámolók, amik elképesztő dolgot mesélnek el nekünk: azt, hogy Isten fia itt járt közöttünk a földön, tanított, gyógyított és csodákat tett, de az ember megölte, keresztre feszítette őt. De Isten lévén nem győzhette le őt a halál, hanem három nap múlva feltámadt. Ezt ünnepeljük minden évben Húsvétkor. És mindez hitünk szerint valóban meg is történt, hiszen tanúk számolnak be nekünk erről, akik látták és találkoztak Jézus Krisztussal. Ráadásul Szent Lelke által mi is élő kapcsolatban lehetünk vele naponként!

Cirénei Simon egy valódi, hús-vér, történelmi személy volt, és ez egy valódi, történelmi esemény, amelyre tanúink is vannak. Mikor pedig a Bibliát a kezünkben tartva a nagyheti eseményekről olvasunk, az ő bizonyágtételeiket vesszük magunkhoz, amiket - életüket sem sajnálva - bátran vallottak a világnak, azért, hogy mi, akik olvassuk higgyünk és megmeneküljünk.

Kicskáné Tomuczka Renáta, református lelkipásztor

BIBLIAI KÖNYVEK ELÉ

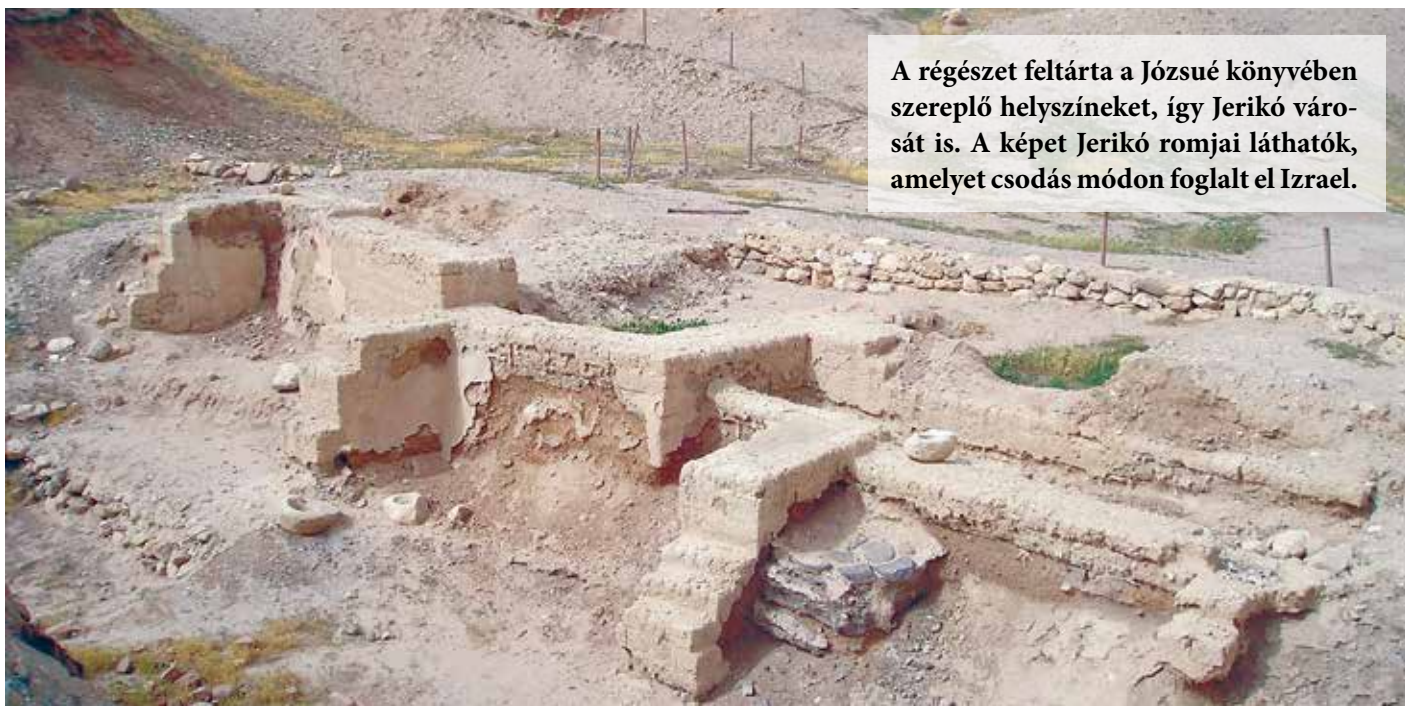
Józsué könyve

Áprilisban kezdjük el olvasni a Református Bibliaolvasó Kalauz alapján Józsué könyvét az Ószövetségből. Bevallom: nekem a kedvenc bibliai könyvem, mert sok évvel ezelőtt végigolvastam héberül, és írtam hozzá egy vastag magyarázatot (kommentárt). Sok kedves üzenet van benne Felülről.

A Héber Ószövetségben a korai próféták, a keresztyén Bibliában az ószövetségi történeti könyvek között tartjuk számon Józsué könyvet. A 24 fejezetből álló irat az izraeli honfoglalás történetét beszéli el, és azon keresztül ad tanítást az olvasónak. A figyelmes bibliatanulmányozó számos áldásra és üzenetre találhat a könyv lapjain – ez igaz természetesen a többi bibliai könyvre is. Józsué könyvét három nagyobb egységre oszthatjuk fel: az 1-12. fejezetben az ország elfoglalásáról olvashatunk, a 13-21. fejezetben az ország felosztásáról van szó, a 22-24. fejezetben pedig Józsué intelmei vannak megírva. Józsué könyve tulajdonképpen bevezetés a királyság koráról szóló könyvek elé, de úgy is felfoghatjuk, hogy Mózes öt könyvét zárja le. A legfontosabb üzenet véleményem szerint az, hogy Isten minden tartja a szavát. Azért készült a könyv egy igen nehéz időszakban (a babiloni fogság idején), hogy lássa Izrael: egyetlen szó sem veszett el abból, amit Isten megmondott (Józs 21,45). Amit az ősi időkben megígért egy családnak – Ábrahámnak –, hogy nagy néppé teszi, megáldja és országot (hont) ad neki, azt megtartotta Isten. Izrael a 40 éves pusztai vándorlás után hont foglalt, de a katonai siker nem az ő érdemük volt, hanem Isten kegyelme. Minden kegyelem. Minden Isten gondoskodó és ajándékozó szeretetéből fakad. Azok

a törzsek, akik nem léptek be Kánaánba, az ígért földjére, azok is kaptak törzsi területet a Jordántól keletre. Az Úr mindent szépen elrendezett, és mind a 12 törzs kapott saját birtokot. Jerikó falai Isten csodás tette által omlottak le, de Isten volt az, aki megállította az égen a Napot, aki rettegést támasztott a katonailag sokkal erősebb kánaániták között. Az események középpontjában Józsué áll, aki először Mózes szolgálója, majd utódja, és élete végén megkapta a megtisztelő „az Úr szolgálója” címet. Józsué tudja: csak addig lehetnek sikeresek, amíg követik Isten parancsait. Több ő, mint sikeres hadvezér. Ahogy saját magát aláveti Isten parancsainak, úgy igyekszik a népet is meggyőzni arról, hogy ez mennyire fontos. Az ország birtokba vétele és felosztása után választás elé állítja Izraelt: vagy Istent követik vagy a többi istenséget, amelyek csak bálványok. Sikemben újítja meg a szövetséget az Úr és a nép között. Izrael ugyanúgy földet művelt, mint a többi népcsoport Kánaánban, és folyamatos volt a kísértés: Isten adja a termékenységet vagy pedig az őslakosság ún. termékenységistenei. Izrael egész történetét végig elkísérte ez a nehéz kérdés. Éppen ez az ószövetségi történelemszemlélet alapja: a babiloni fogság is azért következett be, mert a nép elpártolt Istentől, aki minden áldás forrása, így a földet is Ő adta. Amikor a katasztrófa bekövetkezett, gondos szerkesztők összeállították a ma ismert Ószövetség gerincét (benne Józsué könyvét) és alapos tanítást akartak adni az engedelmesség és a büntetés összefüggéseiről. Józsué könyve véleményem szerint nem történelmi beszámoló akar lenni, hanem egy tanítás erről a kérdésről, valamint arról, hogy a fogság után is visszatérhet Izrael az őshazába, hiszen Istentől kapta azt a nép. Isten hűséges, és a mi vétkeink ellenére is ragaszkodik szövetségéhez.

A régészet feltárta a Józsué könyvében szereplő helyszíneket, így Jerikó városát is. A képet Jerikó romjai láthatók, amelyet csodás módon foglalt el Izrael.

A sok nyelven beszélő tanárnő

Turi Enikőt 2023. szeptemberében presbiterré választotta az egyházközségünk. A magyar szakos tanárnő igen sokoldalú és gazdag életút ál mögötte. Majdnem két évtizeden át élt Görögországban. Felnőtt fejjel tért át a református hitre.

Turi Enikő Békéscsabán született 1962-ben értelmiségi családban. Büszkén mondja: négy felnőtt gyermek édesanyja. Szilvia orvos lett, nemrég végezte el a PhD-képzést, állatorvosként dolgozik. Konsztantina csellista, tanít és zenél a szegedi szimfonikusoknál. Nauszika fizikus, mint az édesapja, Mónika pedig turisztikai szakember és pedagógiai asszisztens. Mind a négyen kétnyelvűek (görög-magyar).

Az általános iskolát és a középiskolát Békésen végezte. 1984-ben Szegeden tanári oklevelet szerzett, ezt követően Békésen helyezkedett el az akkori Karacs Teréz Általános Iskolában, majd pár év múlva külföldre került. Későbbi férjével Bulgáriában ismerkedtek meg, akkoriban franciául, olaszul és oroszul beszélt, de a férj csak angolul tudott, így Enikő is megtanult angolul autodidakta módon. „Nagyon ösztönzött az, hogy tudjunk beszélgetni, ezért gyorsan megtanultam a nyelvet. Abban az időben könyvből és hangkazettáról tanultunk.” Az egyetemen sok olasz dalt hallgatott, és a barátnőjével bejártak olaszórákra. Manapság sajnos már alig használja ezeket a nyelveket. A görögöt kint tanulta meg. Este manapság kikapcsolódásként görög sorozatokat néz. „Ez egy kis limonádé, a napi nehéz munka után kikapcsol.” – mondja. Nehéz volt az 1980-as években kiköltözni, mert akkoriban még szocializmus volt, és nem lehetett csak úgy átköltözni az Európai Unióba. 1987-ben ment ki, négy gyermekük született. Válásuk után hazaköltözött, a legkisebb lánya öt éves volt ekkor. A hazatérés után a gyerekek a nyarakat mindig az apjukkal töltötték, és napi szinten skype-on beszéltek vele. Az apa folyamatosan küldte a házikat, mert párhuzamosan végezték kint is az iskolát a lányok. A görögöknél a nyelvtan, irodalom, fogalmazás egyetlen könyvben van, kicsit egyszerűbb a kicsik élete. Görögországban hat évig elemi iskola van, ott tanítók tanítanak, majd a gimnázium és a liceum következik. Az iskola Enikő szerint ugyanolyan nehézségű, de a gyerekek nincsenek úgy leterhelve, mint Magyarországon. Görögországban tolmácsolt, mert nagyon sok a magyar turista. A francia, angol, orosz tudását is hasznosítani tudta odakint: turistáknak fordított. „A csehekkel is boldogultam az orosz révén” – mondta. Az ottani orosz kolóniának görögöt tanított, a rendszerváltás után nagyon sok orosz költözött oda. A moszkvai Puskin Intézetnek Navplioban is volt kihelyezett tagozata, oda is felvették dolgozni. Görögország ortodox, de van néhány más egyház is. A helyi katolikus templomba járt, ahol pap görög volt, a liturgia latinul ment, a prédikáció más nyelveken, így franciául, angolul és olaszul. Mivel nagyon sok a lengyel, ők ragaszkodnak a vallásukhoz, így élénk

katolikus élet van arrafele. Enikőnek fontos volt akkor is hit, ezért járt oda rendszeresen. 18 év kinti élet után jött haza. Immár 21 éve itt él és dolgozik mint általános iskolai magyartanár. Először az 1. Számú Általános Iskolában dolgozott két évig, onnan váltott a Refibe. A Szegedi Kis István Református Általános Iskolába jártak a leányai, az akkori igazgató hívta ide dolgozni. Jelenleg a Szánthó Albert utcai felső tagozaton dolgozik magyartanárként. Mit jelent számára a hit? Így vall erről: „Életemnek egy-egy lélekpróbáló fordulóján szükségem volt és van a hit vigaszára, bátorítására. Ezt a református keresztyén vallásban találtam meg. Édesanyám római katolikus, de csak nyugdíjas korában talált vissza Istenhez. A gyerekkoromban a nagymamámmal sokat jártam templomba. Így én is katolikus voltam, de a reformátusoknál éreztem jól magam. Úgy éreztem, hogy itt a helyem a református gyülekezetben. Konfirmáltam, így lettem a református egyház tagja. Istenbe vetett hitem szilárd és megingathatatlan. Tanítványaimat és gyermekeimet is e hitben neveltem, nevelem. A református egyháznál folytatott tevékenységemmel szeretném a gyülekezet munkáját segíteni, támogatni.” Nagy megtiszteltetésnek tartja, hogy Istent szolgálhatja.

Egyházközségünk vezetői

Jegyző:
Horváth Lajos

Gellén János
főgondnok

Molnár Máté
elnök-lelkész

Gondnok:
Dr. Püski János

Egyházi Bizottságok

Misszió Bizottság:

Rauszné Nagy Zsófia
a bizottság vezetője

Beinschrodtné Kecskeméti Krisztina

Béltéki Zoltán László

Bíró György

Okányi Ibolyka

Papné Somlyai Csilla

Gazdasági Bizottság:

Tarkovác István
a bizottság vezetője

Dr. Püski János

Horváth Lajos

Izsó Gábor

Szászné Sas Hajnalka

Turi Enikő

Számvizsgáló Bizottság:

Tóthné Szabó Ibolya a bizottság vezetője
Antal Gergő
Turi Enikő

Igazgatótanács

**Kicska László
Miklós**
a tanács elnöke

**Szászné Sas
Hajnalka**
iskolaügyi
gondnok

Molnár Máté
elnök-lelkész

Gellén János
főgondnok

Bíró György

Dr. Püski János

Hégyel László

Polgár Zoltán

Tarkovics István

Palatinus Pál
igazgató

dr. Pataki Ágnes
igazgatóhelyettes

Vég Gábor
igazgatóhelyettes

Kis Eszter
igazgatóhelyettes

Bagita Attila az
egyházmegye
delegáltja

Dicső Melinda
iskolalelkész

**Papné Somlyai
Csilla** osztályfőnöki
munkaközösség
vezetője

Az Elnökségi Tanács böjti körlevele

Kedves Testvérek!

„...én az Úr vagyok a te gyógyítód.” (2Móz 15,26)

Nagyböjten vagyunk. Nagypéntekre és a feltámadás ünnepére készülünk. Nagypénteken közösségben élhetjük át, hogy az érettünk meghalt és feltámadott Jézus Krisztus szabadító és újjászülő hatalma által a halál csöndje után megszólal az élet üzenete.

Böjti készülődésünket megterhelik a mindannyiunk által ismert kegyelmi ügy következményei. Zsinatunk lelkesi elnöke lemondott elnöki megbízatásáról. A következő zsinati lelkesi elnök megválasztásáig Pásztor Dániel tisztán belső lelkesi elnök feladatát. Balog Zoltán püspöki tisztségéről egyedül ő és az őt megválasztó Dunamelléki Református Egyházkerület jogosult dönteni. Tiszteletben tartva ezt, imádságban tusakodva kérjük Istent, hogy bölcs, egyházunk javát célzó döntéseket hozzanak.

Látva és tapasztalva, hogy a közéletben miként uralkodott el a gyűlölet, és tűnt el a szeretet, emlékeztetünk Jézus tanítására: „Közztetek ne így legyen!” – ezt várja Jézus tanítványaitól. Miközben a világ logikája a bűnben tartás, minket a bűn megvallása, a bűnbánat, a bocsánatkérés, a bűnbocsánat és a „mostantól fogva többé ne vétkezz!” (Jn 8,11) lelkülete határoz meg. Mi így zárjuk le magunk között ezt az ügyet, és ebben a szellemben szolgáljuk tovább Istent, egyházunkat és nemzetünket.

Nemcsak együttérzéssel gondolunk a gyermekbántalmazás áldozataira, hanem református hitünk szerint elfogadhatatlan bármiféle bántalmazás. Gondoskodó szeretettel

fordulunk azon gyermekek felé, akik gyülekezeteinkben, óvodáinkban, iskoláinkban nevelkednek, Bethesda kórházunkban gyógyulnak, és akik a hátrányos helyzetűeknek létrehozott Bárka táborainkban találkoznak az élet örömeivel, Isten szeretetével. Az ő életük megóvása és gazdagítása, sebeik gyógyítása mindannyiunk szent kötelessége.

Nagypéntek örömhíre azt jelenti, hogy Isten Jézus Krisztus megváltó szeretete által emel fel mélységeinkből. Jézus Krisztus feltámadásában van gyógyulásunk, egységünk, közös szolgálatunk és örök reménységünk. Mindezekről senki és semmi el nem választhat bennünket. (Róma 8,38-39)

„...Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok. Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. Ha kerestek majd, megtaláltok engem, ha teljes szívből kutattok utánam.” (Jer 29,11-13)

Budapest, 2024. március 6.

Molnár János főgondnok, a Zsinat presbiteri elnöke
Dr. Molnár Pál főgondnok
Dr. Nemes Pál főgondnok
Veres Sándor főgondnok
Pásztor Dániel püspök, a Zsinat lelkesi alelnöke
Balog Zoltán püspök
Dr. Fekete Károly püspök
Steinbach József püspök

KERESSENEK MINKET
a youtube-os és a facebook-os
elérhetőségeken
Békési Református Gyülekezet néven.

